

han estat publicats en revistes com ara *Arbor* i *Sistema*, en les *Actes de la Universitat d'Estiu de Gandia* i en diverses obres de l'Institut d'Estudis Catalans.

SECCIÓ FILOLÒGICA

Joan Solà i Cortassa

Nascut a Bell-lloc d'Urgell l'any 1940, és catedràtic de Llengua i Literatura Catalanes de la Universitat de Barcelona des del 1984. El 1965 es llicencià en filologia clàssica a la Universitat de Barcelona i el 1970 s'hi doctorà en filologia catalana. El 1977 obtingué el títol de Màster en lingüística a la Universitat de Reading (Gran Bretanya). És membre de l'Associació Internacional de Llengua i Literatura Catalanes. És codirector, amb Jordi Mir, de les *Obres completes* de Pompeu Fabra i director de la *Gramàtica del català contemporani*. Ha publicat nombrosos estudis i quasi un miler d'articles als diaris, sobretot sobre temes de sintaxi i d'història de la llengua catalana.

Ha rebut nombroses distincions, entre les quals destaquen el Premi a la Investigació Lingüística de la Fundació Enciclopèdia Catalana (1991), el Premi de Recerca Crítica Serra d'Or per l'obra *Història de la lingüística catalana, 1775-1900. Repertori crític* (1999, escrit juntament amb Pere Marcet), el Premi Sanchis Guarner de la Fundació Jaume I per la *Gramàtica del català contemporani* (2002, dirigida juntament amb Maria-Rosa Lloret, Joan Mascaró i Manuel Pérez-Saldanya) i la Medalla Narcís Monturiol al Mèrit Científic i Tecnològic, per la seva tasca de recerca sincrònica i diacrònica en la llengua catalana, així com per la persistent tasca social de divulgació dels coneixements sobre aquesta llengua. El 2005 rebé la Creu de Sant Jordi i el 2009 fou investit doctor *honoris causa* per la Universitat de Lleida i li fou atorgat el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, concedit per l'associació Òmnium Cultural en reconeixement a la trajectòria

cívica i al prestigi de l'obra publicada. El 2010 fou distingit en reconeixement a una llarga trajectòria en defensa de la llengua i cultura catalanes durant els Premis Joan Coromines, que atorga la Coordinadora d'Associacions per la Llengua Catalana.

Ha estat invitat a participar en nombrosos congressos internacionals de catalanística, com el d'Estrasburg (1969), de Roma (1982) i el de Tolosa de Llenguadoc (1988). Pel que fa a les publicacions, cal destacar la gran quantitat d'articles tècnics o de divulgació, sobre sintaxi, lexicologia, normativa i història de la llengua, així com les ponències que ha dut a terme en els diversos congressos. Entre la seva producció destaquen obres com *Estudis de sintaxi catalana* (1972-1973); *A l'entorn de la llengua* (1977); *Del català incorrecte al català correcte* (1977); *'Ser' i 'estar' en el català d'avui* (1981); *Sintaxi generativa catalana* (1986), amb Sebastià Bonet; *Qüestions controvertides de sintaxi catalana* (1987); *L'obra de Pompeu Fabra* (1987); *Bibliografia lingüística catalana del segle XIX* (1989), amb Pere Marcet; *Lingüística i normativa* (1990); *La llengua, una convenció dialèctica* (1993); *Sintaxi normativa. Estat de la qüestió* (1994); *Història de la lingüística catalana, 1775-1900* (1998), amb Pere Marcet; *Gramàtica del català contemporani* (2002), dirigida amb Maria-Rosa Lloret, Joan Mascaró i Manuel Pérez-Saldanya; *Pompeu Fabra. Vida i obra* (2007), amb Jordi Ginebra, i *Plantem cara. Defensa de la llengua, defensa de la terra* (2009).

SECCIÓ DE FILOSOFIA I CIÈNCIES SOCIALS

Joan-Francesc Mira i Casterà

Nascut a València l'any 1939, és doctor en filosofia per la Universitat de València (1971), on treballà com a professor de grec entre 1983 i 1991. Des del 1991, és catedràtic d'aquesta matèria a la Universitat Jaume I